

Έγκλημα στο Λαδόπουλο!

Ένας θησαυρός σε εγκατάλειψη
δίπλα στην... Πολιτιστική

Καταθέτουν τις απόψεις τους:

Ροδόλφος Μασλίας

Δανάη Γεωργάκη

Αντώνης Σκιαθάς

Όχι άλλες συζητήσεις!

Αν κάποιος ζούσε τον περασμένο Νοέμβριο στην Πάτρα και διάβαζε το πρόγραμμα των εκδηλώσεων που αφορούν στην Πολιτιστική, θα νόμιζε ότι ο διάλογος έχει κορυφωθεί σε τέτοιο βαθμό που να δικαιολογεί την απόλυτη αισιοδοξία.

Πέντε συζητήσεις μέσω σε ελάχιστο χρονικό διάστημα ήταν ένας αριθμός μάλλον πρωτοφανής, που δυστυχώς δεν αντικατοπτρίζει μια εξίσου πρωτοφανή προετοιμασία της πόλης για το 2006.

Για όσους παρακολούθησαν όλες αυτές τις συζητήσεις χωρίς προκαταλήψεις, το συμπέρασμα ήταν ένα και μοναδικό. Οι πολίτες της Πάτρας δεν έχουν ενημερωθεί ούτε στο ελάχιστο για την ουσία της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας. Άλλος ζητάει μεγάλα έργα, άλλος καθαριότητα, άλλος πεζοδρόμια, άλλος να γίνουμε Παρίσι ή Βερολίνο.

Ελάχιστοι είναι αυτοί που έχουν συναίσθημα των πραγματικών δεδομένων του θεομνή, των ικανοτήτων της Πάτρας και των κερδών που μπορούν ρεαλιστικά να προκύψουν.

Γι' αυτή την έλλειψη ενημέρωσης, που οδηγεί πολύ συχνά σε άπειρες παρεξηγήσεις, δε φτάνει φυσικά οι ίδιοι οι πολίτες. Βλέπουν από το 1998 τους υπεύθυνους και ανεύθυνους ταγούς της πόλης να κονταροχτυπιούνται για την πολιτική και προσωπική τους επιβίωση και δεν μπορούν να εξηγήσουν γιατί δεν έχει καταφέρει κανείς από αυτούς τους ταγούς να τους μιλήσει με απλά λόγια για την ουσία της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

Μια σωστή στρατηγική ενημέρωσης των πολιτών δεν θέλει απαραίτητα πολλά χρήματα, ούτε απαιτεί πολιτική έγκριση από το υπουργείο Πολιτισμού.

Δικαιολογία δεν υπάρχει! Ο Δήμος, ο φορέας της Πολιτιστικής, αλλά και άλλοι φορείς δεν έχουν ενημερώσει σωστά τους Πατρινούς για την αληθινή αξία που μπορεί να έχει το 2006 για την πόλη τους.

Το χειρότερο είναι ότι αυτή η παράλειψη μοιάζει να έγινε επίτηδες. Όχι πως πιθανόταν να κρατήσουν τους πολίτες στο σκοτάδι ώστε να αποτύχει το στίχημα της Πολιτιστικής. Αλλά, όπως και να το κάνουμε, είναι πολύ πιο εύκολο για κάποιους να αφήνουν τους πολίτες να είναι απλοί θεατές σε ανούσιες πολιτικές κόντρες, παρά να συζητούν για τις επί ίσους όρους και να αποκαλύπτονται έτσι οι αδυναμίες και η εγκληματική άγνοιά αρκετών υπευθύνων.

Ανδρέας Γ. Τσιλίρας

Περιεχόμενα

Πολιτιστική Πρωτεύουσα
Τεύχος 4 Δεκέμβριος 2004
Διανέμεται δωρεάν με το περιοδικό
«Το δόντι» - τεύχος 31

Κανακάρη 236Α & Γενοσίου
26222 Πατρα
τηλ. fax 2610 323060
www.todonti.gr
e-mail: patra2006@todonti.gr

Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Ανδρέας Τσιλίρας

Συνεργάστηκαν:
Εφημερίδα «Πατραϊκή»
Δημόσιος Στρατηγός
Στέφανος Ζάβου
Πολιτικός Ξεναγός

Σύμβουλος Έκδοσης
Γιάννης Πετρουλάκης

Κολιτσενική Επιμέλεια
Τσιλίρας
www.todonti.gr

Φιλμογραφηφον

Πατρινός
JRF & Co. Διαφήμιση & ΜΜΕ
Νοσοκομίου 35, 26222 Πατρα
τηλ. 2612 14278

Εκτύπωση

«Θεατρικό» Εργαστήριο
& Παράγωγος Πολιτισμού
Γ. Διοσκουρίδου 48, Πατρα
τηλ. 2612 13092

Εξώφυλλο
Λαδόπουλος

18

- 04 Carta diario
- 08 Εγκλημα στη Λαδόπουλο
- 14 Η συνεργασία στην Πολιτιστική
- 16 Ένας μήνας γεμάτος διαλόγους
- 18 Βιβλιοθήκες και Πολιτιστική
- 22 Συζήτηση με το Ροδόλφο Μισσά
- 26 Αποκαιριτισμός στη Λιά 2004

26

08

Απόφοιτος η ανώτατη εκπαίδευση, η αναπαραγωγή, οπότε η μερική ή μερική απουσία ή κατά τη πρόσφορα ή ολική ή και απουσία της Περιφέρειας της Πάτρας με το δικαίωμα με τη διαδικασία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία είναι η χρονική φωτογραφία της εφαρμογής ή άλλης, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του διεθνούς δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

(*) Ο τίτλος είναι κλεμμένος από μια ταινία του Νάνι Μορέτι και σημαίνει «Αγαπημένο μου ημερολόγιο». Εδώ εκφράζει το... αγαπημένο ημερολόγιο της Πολιτιστικής, στο οποίο καταγράφονται όλα όσα συνέβησαν το μήνα που μας πέρασε στο μέτωπο της προετοιμασίας της Πάτρας, μέχρι να φτάσουμε στο σωτήριο έτος 2006 και να δούμε όλοι από κοντά αν άξιζε τελικά όλη αυτή η περιπέτεια.

Υφυπουργός προς αποχώρηση

Δεν είναι τυχαίο ότι ο υφυπουργός Πολιτισμού Πέτρος Τατούλης είναι ανάμεσα στους... προτεινόμενους για αποχώρηση κατά τη διάρκεια του αναρχισμού που προετοιμάζει ο πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής. Έχει προλάβει μέσο σε εννέα μήνες να ξεορκώσει διαμαρτυρίες ανάμεσα σε όλους σχεδόν τους τομείς των τεχνών, ενώ είναι από το ελάχιστο κυβερνητικά πρόσωπα που δημιουργεί αντιδράσεις και από το χώρο της Νέας Δημοκρατίας. «Καθρέφτης» των εσωκομματικών αντιδράσεων είναι η εφημερίδα «Καθημερινή» που θεωρείται ως ο κύριος εκφραστής των κυβερνητικών απόψεων.

Το τελευταίο «κρούσμα» των κινήσεων Τατούλη ήταν μια παλακοκομματικού τύπου κίνηση. Έδωσε στις αρχές Δεκεμβρίου μια συνέντευξη σε τοπική εφημερίδα της Αρκαδίας και υποσχέθηκε σχεδόν τα πάντα για την εκλογική του περιφέρεια. Τους έταξε βιολογικό καθαρισμό, δρόμους, γεφύρια και κόπου ανάμεσα σε όλα αυτά και κάτι που κανείς δεν κατάλαβε. Ανακοίνωσε μια διοικητική αναδιόταξη των υπηρεσιών του υπουργείου Πολιτισμού, δηλώνοντας πως θα καθοριστούν δέκα διοικητικές περιφέρειες, μία εκ των οποίων θα λέγεται Περιφέρεια Πελοποννήσου και θα έχει έδρα την Τρίπολη.

Στο άκουσμα της είδησης, στην Πάτρα σήμανε συναγερμός, αφού αρκετοί θεώρησαν ότι χάνονται έτσι τα πρωτεία με την «κατάργηση» της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, σε μια περίοδο που η πόλη χρειάζεται την έμπρακτη συμπαράσταση του υπουργείου λόγω της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας. Όμως ουδείς σκέφθηκε ότι απλώς ο υφυπουργός

προσπαθεί να προλάβει να κερδίσει ό,τι μπορεί πριν αποχωρήσει από την κυβέρνηση.

Ο διόδοχος της Αναπτυξιακής

Μπορεί ο Πέτρος Τατούλης να μην προλάβει να ολοκληρώσει όσους μήνες θητείας θα επιθυμούσε στο υπουργείο Πολιτισμού, πρόλαβε όμως ήδη να υλοποιήσει την αρχική του απόφαση σύμφωνα με την οποία ο φορέας διοργάνωσης της Πολιτιστικής δε θα ήταν μια εταιρεία την οποία θα αποτελούσαν εκπρόσωποι των αρχών του Νομού και του υπουργείου, αλλά ένας μονομετοχικός φορέας, με αποκλειστικό μέτοχο το δημόσιο, ώστε να έχει το υπουργείο τον τελικό έλεγχο στις αποφάσεις.

Η απόφαση για το διόδοχο της Αναπτυξιακής Αχαΐας (που αποτελεί τον προσωρινό φορέα διοργάνωσης της Πολιτιστικής) αναμένεται να

ληφθεί και επισήμως τις στις αρχές του 2005, αφού απαιτείται και σχετική απόφαση της Βουλής. Τότε θα οριστούν επισήμως αυτοί που θα αποτελέσουν το νέο Δ.Σ. της Πολιτιστικής και οι οποίοι θα πρέπει μέσα σε λιγότερο από έντεκα μήνες να προλάβουν να ολοκληρώσουν το καλλιτεχνικό πρόγραμμα, να διαμορφώσουν την επικοινωνιακή πολιτική και να διαχειριστούν τα χρήματα που θα δοθούν από το υπουργείο, τους κορηγούς και τις άλλες πηγές εοδόων της Πολιτιστικής.

Αντιάρτες στο Δήμο...

Πάντως η απόφαση για τη σύσταση μονομετοχικού φορέα της Πολιτιστικής δεν πέρασε χωρίς αντιδράσεις από το Δημοτικό Συμβούλιο Πάτρας. Συμφωνά με το σχέδιο, στο νέο 15μελές συμβούλιο (το οποίο θα συνέρχεται με την εντυπωσιακή συχνότητα των 5 - 6 φορές το χρόνο) θα συμμετέχουν ο Δήμαρχος,

για οινόφιλους!

A.S. Παρπαρούσης
ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ • ΟΙΝΟΠΟΙΪΑ • ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ

Διεθνής Διαγωνισμός Οίνου Θεσσαλονίκης 2004
Χρυσό Μετάλλιο για τον Επιλεγμένο Οίνο Νεμέα Reserve OPAH 1998

Concours Mondial de Bruxelles 2004
Ασημένιο Μετάλλιο για τον Επιλεγμένο Οίνο Νεμέα Reserve OPAH 1998

Decanter World Wine Awards 2004
Regional Greek Sweet White Trophy για το Μοσχάτο Ρίου Πατρών OPE 1998

Διεθνής Διαγωνισμός Οίνου Θεσσαλονίκης 2004
Χρυσό Μετάλλιο για το Μοσχάτο Ρίου Πατρών OPE 1998

Concours Mondial de Bruxelles 2004
Ασημένιο Μετάλλιο για το Μοσχάτο Ρίου Πατρών OPE 1998

Decanter September 2004 edition
3-star Recommended για τον Οινόφιλο 2000

ράδιο **1** ένα 89.4 fm

Caro Diario

ο Νομάρχης, ο πρόεδρος της ΤΕΔΚ, ο γ.γ. της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου, ο πρώην Δήμαρχος Ευάγγελος Φλωράτος, ενώ αναμένεται και ο ορισμός πέντε προσωπικών από την πλευρά του υπουργείου και άλλων δύο από το Δήμο Πατρέων. Τις ουσιαστικές αρμοδιότητες θα τις έχει ένα πενταμελές εκτελεστικό όργανο, ενώ θα συμμετέχει (χωρίς δικαίωμα ψήφου) και ο καλλιτεχνικός διευθυντής.

Στο σχέδιο (με το οποίο συμφώνησε η παράταξη Φλωράτου) αντέδρασαν έντονα τέσσερα κορυφαία στελέχη της δημοτικής αρχής (Γιάννης Κασοίμης, Σπύρος Καραχάλιος, Άμπετ Χασομάν και Γιώργος Ζαφειρόπουλος), οι οποίοι θεώρησαν (και σωστά) ότι έτσι προσχωρούνται όλες οι αρμοδιότητες στο υπουργείο, με το Δήμο να έχει απλώς εκτελεστικό ρόλο, ενώ η παράταξη της ελάσσονος μειοψηφία απείχε ακόμα και από τη ψηφοφορία.

Απειλές

Να παραιτηθεί απείλησε ο διευθυντής δημοσίων σχέσεων της Πολιτιστικής Σπύρος Λίτσας, επειδή κάποιοι αμφισβήτησαν το ρόλο του και την αποτελεσματικότητά του. Άφησε μάλιστα να εννοηθεί με δηλώσεις του στην εφημερίδα «Πελοπόννησος» ότι η Πάτρα είναι ακάριστη και ότι δεν αναγνωρίζει αυτά που ο ίδιος κάνει. Επειδή, όμως, δεν εί-

ναι η πόλη που τον κατηγορεί, αλλά θεομαθεμένοι εκπρόσωποί της (όπως ο Νομάρχης Λιάπας ή ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου), μήπως θα ήταν καλύτερα να επιδεικνύει μεγαλύτερη σεμνότητα, αφού έτσι κι αλλιώς πρέπει πρώτα να δικαιώσει τα πολλά (και ξαφνικά) προσόντα που του ανέθεσε ο υφυπουργός Πολιτισμού Πέτρος Τατούλης (Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, Πολιτιστική κ.τ.λ.);

Απόντες ακαδημαϊκοί

Η πιο «νηρη» απουσία από τις δημόσιες κινήσεις για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα είναι χωρίς αμφιβολία αυτή του Πανεπιστημίου Πατρών. Χωρίς πολλές προτάσεις, χωρίς παρεμβάσεις, χωρίς διάθεση εμπλοκής μέσω του επιστημονικού του δυναμικού ή έστω μέσω των δυνάμεων των φοιτητών, το Πανεπιστήμιο δεν έχει το ρόλο που αρκετοί θα περίμεναν.

Έτσι δεν είναι τυχαίο πως όταν για μία και μοναδική φορά πρωτοστάτησε στις αντιδράσεις για την Πολιτιστική ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών Χρήστος Χατζηθεοδώρου, οι αντιρρήσεις του πήραν ευρεία δημοσιότητα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, οι πανεπιστημιακοί (είτε ατομικά είτε ως ίδρυμα) δεν μπορούν να συνεχίσουν να απέχουν από τη συζήτηση στην πόλη, έστω κι αν (αδίκως) δεν καλούνται αρμοδίως.

Σκληρή επίθεση

Μια ασυνήθιστα οξεία επίθεση έκανε ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Πολιτιστικής Θάνος Μικρούτσικος, μιλώντας στον τηλεοπτικό σταθμό της Πάτρας «Patra TV» στα τέλη Νοεμβρίου. Στάσεις του ήταν ο πρώην αντιδήμαρχος Πάτρας Γιάν-

νης Δημαράς (τον χαρακτήρισε «οιωπηρή παρθένα» στις διαπραγματεύσεις με το υπουργείο Πολιτισμού), ο βουλευτής Αχαΐας Νίκος Νικολόπουλος και ο πρώην υφυπουργός Παιδείας Γιώργος Θωμάς (είπε ότι «δε θα έχει που να κρυφτεί» όταν θα δει το πρόγραμμα της Πολιτιστικής το 2006).

Μόλις ξεογκώθηκαν οι αντιδράσεις (κυρίως όταν δημοσιοποιήθηκαν οι σχετικές δηλώσεις), ο κ. Μικρούτσικος επιχειρήσει να διορθώσει τα λεγόμενά του λέγοντας ότι οι χαρακτηρισμοί του απομονώθηκαν από την υπόλοιπη συνέντευξη. Όμως είναι κοινό μυστικό είναι ότι ο Θάνος Μικρούτσικος έχει ακριβώς αυτή τη γνώμη για τα συγκεκριμένα πρόσωπα, ενώ στις κατ' ιδίον συζητήσεις του δε φείδεται δυσμενών χαρακτηρισμών και για άλλα πρόσωπα της Πάτρας, είτε ανήκουν στους συνεργάτες του είτε στους επικριτές του. Ξέρει όμως καλύτερα από τον καθένα ότι άλλο οι προσωπικές του απόψεις κι άλλο οι ισορροπίες που πρέπει δημοσίως να τηρεί.

Το καραβάκι ή ο... «Ιτιανικός»;

Να μη χρησιμοποιούν κατά βούληση το σήμα της Πολιτιστικής τα μίσα ενημέρωσης της Πάτρας. Αυτός ήταν ο σκόχος του τμήματος Μάρκετινγκ και Επικοινωνίας του φορέα που έστειλε σχετικές επιστολές στους ιδιοκτήτες των μέσων και των διαφημιστικών γραφείων. Η κίνηση αυτή σχολιάστηκε με περίσσειμα χιούμορ και κριτικής από τα μέσα της Πάτρας. Η εφημερίδα «Γεγονότα» έγραψε πως θα χρησιμοποιεί τον... «Ιτιανικό» από την

ομώνυμη ταινία αντί για το «καραβάκι» που χρησιμοποιεί η «Πάτρα 2006», ενώ ο τηλεοπτικός σταθμός «Tele Time» έντυσε το σχετικό ρεπορτάζ με το τραγούδι «Σπασμένο καράβι»...

Νομάρχης μαινόμενος

Είναι χωρίς αμφιβολία ο πρωταγωνιστής των αντιδράσεων στους κόλπους της Πολιτιστικής. Ο Νομάρχης Αχαΐας Δημήτρης Κατοικόπουλος μισεί να μην έκανε καμία ιδιαίτερη αίσθηση στη βουλευτική του καριέρα, όμως ως Νομάρχης δείχνει ιδιαίτερα διεκδικητικός, έστω κι αν μοιάζουν βόιμες οι ενστάσεις όσων υποστηρίζουν ότι η διεκδικητικότητά του ξεκίνησε μόνο τότε που έγινε κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία.

Ο Νομάρχης «παίρνει πάνω του» τις πιο πολλές από τις αντιρρήσεις για τις αποφάσεις των στελεχών της Πολιτιστικής κι έχει επανειλημμένα δημιουργήσει θέμα είτε παλιότερα αντιδρώντας στις κινήσεις είτε Μικρούτσικου, είτε τις τελευταίες εβδομάδες που επιτέθηκε εμμέσως στην τακτική του Δημάρχου Ανδρέα Καράβολα και αμφισβήτησε ευθέως την αποτελεσματικότητα των Δημήτρη Τουλιάτου και Σπύρου Λίτσα. Οι απειλές του για παραίτηση από το Δ.Σ. του φορέα της Πολιτιστικής ίσως δε γίνονται πιστευτές, πάντως τα λεγόμενα του κ. Κατοικόπουλου σίγουρα προκαλούν συζητήσεις.

ράδιο **1** ένα 89.4 fm

ράδιο **1** ένα 89.4 fm

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟ!

Μπήκαμε στα νέα γραφεία της Πολιτιστικής, καταγράψαμε το πλιάτσικο που είχε γίνει στο ιστορικό εργοστάσιο και διαπιστώσαμε την εγκληματική αδιαφορία του Δήμου.

κείμενο - φωτογραφίες
Ανδρέας Τσιλίδης

Στην οδό Ακτή Δυμαίων της Πάτρας, στην έξοδο της πόλης προς τον Πύργο, υπάρχει ένας χώρος που για τους ντόπιους συμβολίζει όλα όσα θυμούνται από την πόλη τους και όλα όσα θα μπορούσαν να γίνουν. Το πρώην εργοστάσιο της χαρτοποιίας του Λαδόπουλου, μιας από τις πλέον δυναμικές επιχειρήσεις της παλιάς βιομηχανικής Πάτρας, βρίσκεται εδώ και περίπου δεκαπέντε χρόνια σε καθεστώς πλήρους εγκατάλειψης. Από τότε δε που ο χώρος αγοράστηκε από το Δήμο (για να σωθεί όπως έλεγε ο τότε Δήμαρχος Ευάγγελος Φλωράτος), η κατάσταση έγινε ακόμη πιο δραματική. Η ειρωνεία: Ο χώρος έχει αποφασιστεί να παίξει κεντρικό ρόλο στην Πολιτιστική! Τα γραφεία του Οργανισμού είναι έτοιμα, αλλά η εγκατάλειψη είναι παρούσα...

Όταν κατά τη διάρκεια της προηγούμενης Δημοτικής Αρχής της Πάτρας, ο Δήμος αγόρασε (με δάνειο φυσικά) το πρώην εργοστάσιο του Λαδόπουλου, υπήρχε μια ελπίδα ότι κάτι μπορούσε να γίνει στο χώρο, που εκτός από μνημείο βιομηχανικής ιστορίας θα μπορούσε να αποδειχθεί ως το νέο σημείο αναφοράς όλης της περιοχής.

Η συγκεκριμένη περιοχή κατά μήκος της παραλιακής οδού είναι, άλλωστε, και η πιο ελπιόφωρα για το

διαβάσει κανείς τις προτάσεις των φορέων της Πάτρας, του Δήμου, της Δημοτικής αντιπολίτευσης, καλλιτεχνών και μεμονωμένων προσώπων, θα δει ότι στο χώρο του Λαδόπουλου έχουν προταθεί να γίνουν... το πάντα: κλειστό θέατρο, όπερα, αυνεόρειακό κέντρο, ξενοδοχείο, καρναβαλικό μουσείο, μουσείο βιομηχανικής ιστορίας, εκθεσιακός χώρος, γραφεία καλλιτεχνικών οχημάτων, συναυλιακό κέντρο και πολλά ακόμα.

Επειδή, όμως, η Πολιτιστική θα γίνει το 2006 κι όχι το... 2020, κι επειδή χάρη και στην αδιαφορία του υπουργείου, χρήματα δεν υπήρχαν, το μόνο που πρόλαβε να κάνει ο Δήμος ήταν να φτιάξει τα γραφεία του Οργανισμού «Πάτρα 2006», δίνοντας την υπόσχεση ότι ο υπόλοιπος χώρος θα ολοκληρωθεί τελικά... μετά την Πολιτιστική.

Μπήκαμε στο νέο γραφείο πριν εγκατασταθούν εκεί επισήμως ο θάναος Μικρούτοικος και τα άλ-

λα στελέχη του Οργανισμού και διαπιστώσαμε με έκπληξη ότι με εξαίρεση τα νέα κτίρια, βασιλεύει η αδιαφορία, η εγκατάλειψη και η εγκληματική στάση του Δήμου.

Η ανακατασκευή του έμπροσθεν συγκροτήματος (εκεί όπου βρίσκονταν τα γραφεία του Λαδόπουλου και των συνεργατών του) είχε ένα αρτιότατο αποτέλεσμα. Λειτουργικές αίθουσες, σωστή επιλογή χρωμάτων,

αίθριος χώρος εκδηλώσεων στον πάνω όροφο.. Μοζί και μια λεπτομέρεια που προδίδει ευαισθησία: Τόσο η πόρτα του συγκροτήματος, όσο και το γραφείο συνεδριάσεων της Πολιτιστικής, είναι ακριβώς τα ίδια με αυτά που υπήρχαν και στην πρότερη χρήση του εργοστασίου.

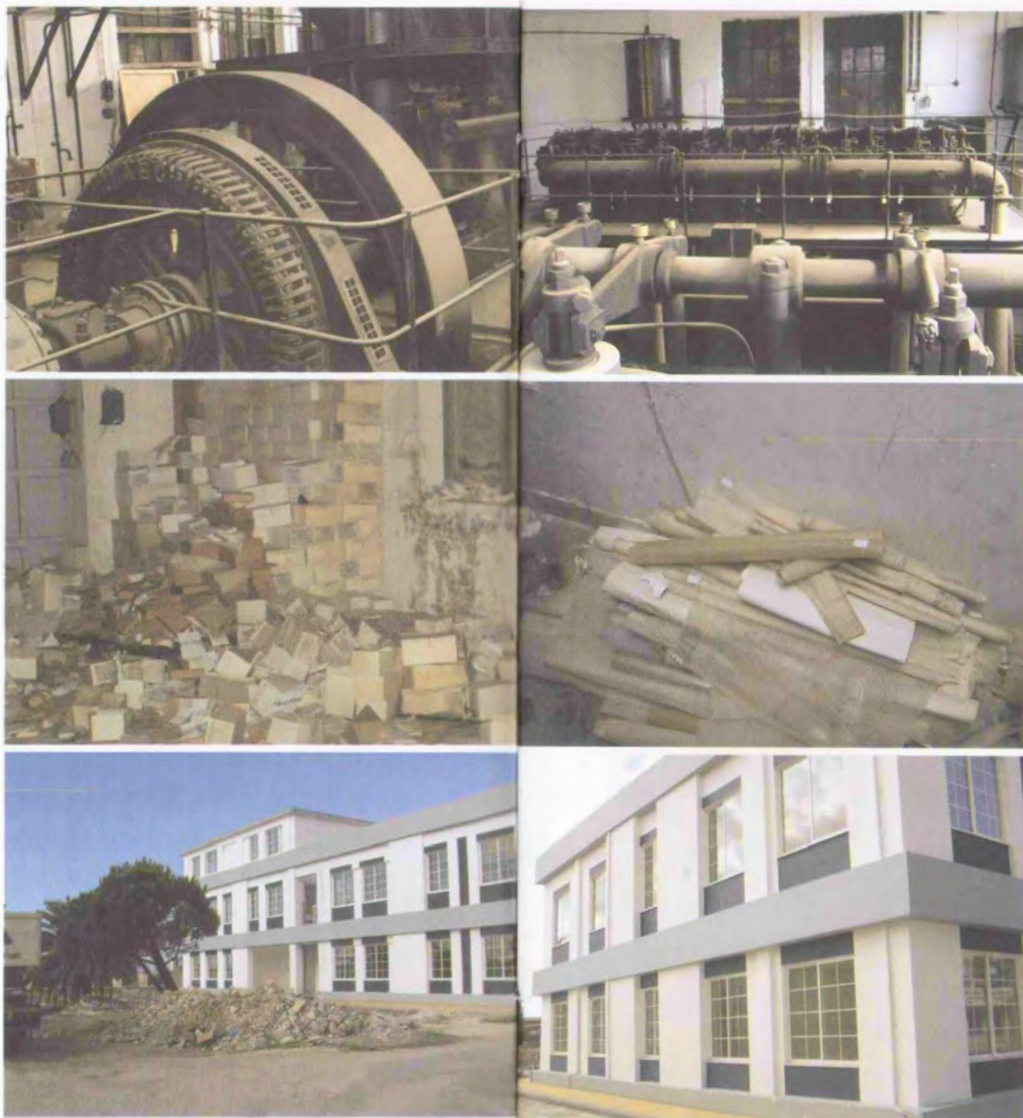
Ευτυχώς τα νέα γραφεία της Πολιτιστικής βρίσκονται στην είσοδο του κτιρίου. Έτσι ο μελλοντικός επισκέπτης τους δε θα προλαβαίνει να δει τα ερείπια που υπάρχουν στο βάθος. Θα προλαβαίνει όμως σίγουρα να δει το κτίριο που βρίσκεται ακριβώς απέναντι από τα γραφεία, το οποίο μέρα με τη μέρα καταρρέει. Αν είναι τυχερός θα δει μάλιστα «ζωντανά» κομμάτια σοβάδων και άλλων υλικών να πέφτουν από την οροφή!

Αμέσως μετά την «αυτοψία» στα γραφεία, προχωρήσαμε στο βάθος για να δούμε σε ποια κατάσταση βρίσκονται σήμερα δύο από τις πλέον παραγωγικές μονάδες του, αυτές του τυπογραφείου και του χημείου. Ήταν και οι δύο σχεδόν όπως πρέπει να τις είχαν αφήσει οι τελευταίοι εργαζόμενοι στη χαρτοποιία.

Στο τυπογραφείο, δεν υπήρχε μόνο η πολλά λινωτυπική μηχανή φθαρμένη από το χρόνο αλλά διασπασμένη για συντήρηση και έκθεση. Υπήρχαν ακόμα και οι πολέττες με την τελευταία παραγωγή του εργοστασίου σε φακέλους!

Η AEG και οι άλλες εταιρείες που θα έβλεπαν τις μηχανές που κατασκεύασαν από το 1930 και μετά, θα ένιωθον λίγο άβολο αν έβλεπαν τη σημερινή τους κατάσταση και το Δήμο να αδιαφορεί, έστω για μια μελέτη αξιολόγησης.

Μπορεί το νέο κτίριο διόικησης της Πολιτιστικής να πέτυχε ως κατοικημένο, όμως το απέναντι κτίριο που γκρεμίζεται και η έλλειψη πάρκινγκ σίγουρα προβληματίζει.

Κι ενώ στο χημείο τα όργανα των μετρήσεων θα είχαν πολύ ενδιαφέρον για τους σημερινούς επιστήμονες, το τεχνικό γραφείο με τα σχέδια του εργοστασίου, το βιβλίο και τις εκθέσεις των μηχανικών είναι οπωσδήποτε στοιχείο ιστορίας, που δεν αξίζει να βρίσκεται τόσο παραμελημένο. Παρά τα μισοάνοικτα ουρτάρια και την αραχνιασμένη οίθουσα, ακόμα κι ένας αδαής μπορεί να καταλάβει ότι τα σχέδια του εργοστασίου έχουν τουλάχιστον συναισθηματική αξία και δε φανερώνει σεβασμό η εικόνα που παρουσιάζουν.

Τι γίνεται σήμερα;

Οι χώροι του εργοστασίου που φιλοξενούν σημερινές δραστηριότητες δεν είναι πολλοί. Πώς θα μπορούσε να είναι, άλλωστε, αφού υπάρχουν ούκ ολίγα σημεία που είναι επικίνδυνα ακόμα και για τη διέλευση πεζών;

Σχέδια ανεκτίμητης συναισθηματικής και ιστορικής αξίας, μοζι με την τελευταία παραγωγή του εργοστασίου σε φακέλους, πετρωμένο σαν οκουπίδιο! Ενδιαφέρεται κανείς;

Παρά' όλ' αυτά στο χώρο δουλεύουν νομίμως συνεργεία του Δήμου και, παρανόμως κάποιοι επιτήδειοι που βρίσκουν εύκολα πρώτες ύλες σε ξυλεία και άλλα είδη ώστε να εκτελούν χωρίς κόστος τις εργολαβίες τους. Ακόμα και κάποια από τα γραφεία του εργοστασίου ανακινούνται και μεταπωλούνται ως καινούρια, όχι φυσικά με κάποιες σχετική άδεια, αφού το καθεστώς είναι απολύτως «ελεύθερο».

Στα ευρήματα του χώρου ανακαλύψαμε και μια τεράστια «ουλλογή» από τα παραβάν που χρησιμοποιούμε στις δημοτικές και βουλευτικές εκλογές...

Το μεγαλύτερο πρόβλημα δεν είναι ότι το εργοστάσιο δεν αξιοποιείται όπως θα έπρεπε. Για κάτι τέτοιο χρειάζονται οπωσδήποτε αρκετά χρήματα. Αυτό που ενοχλεί είναι η προκλητική αδιαφορία του Δήμου που αφήνει ένα τέτοιο μνημείο βιομηχανικής ιστορίας στην τύχη του και στην καλή διάθεση μερικών «γραφικών» που έχουν αφαιρέσει (ονενόκλητοι φυσικά) πολύτιμα και λιγότερο πολύτιμα στοιχεία του εργοστασίου, απλώς και μόνο για να τα σώσουν. Κάποιοι μάλιστα υπόσχονται ότι αν ο Δήμος αποφασίσει ποτέ να

αξιοποιήσει τα ευρήματα του χώρου, θα επιστρέψουν και οι ίδιοι όσα έχουν στην κατοχή τους.

Αυτή βέβαια είναι η καλή περίπτωση της αφαίρεσης στοιχείων από το εργοστάσιο. Γιατί υπάρχει και η αρνητική πλευρά. Όπως η ιστορία με κάποιον (αρμόδιο;) που επισκέφθηκε, όπως λέγεται, το χώρο και ενδιαφέρθηκε μόνο για το αν λειτουργούν κάποιες παλιές οικουσκευές, προκειμένου να τις αποσπάσει, χωρίς να δώσει καμία σημασία στις μηχανές και σε όσα άλλα πρόδιδαν τη μεγάλη ιστορία του εργοστασίου...

Δεν υποστηρίζουμε ότι ο χώρος του Λαδόπουλου πρέπει να οπωσδήποτε μετατραπεί σε μουσείο βιομηχανικής ιστορίας. Έχουμε επανειλημμένα εκφραστεί αρνητικά απέναντι στις δεκάδες προτάσεις που υπάρχουν στην Πάτρα για ίδρυση μουσείων. Άλλωστε στο Πανεπιστήμιο Πατρών έχει ήδη ιδρυθεί μουσείο επιστημών και τεχνολογίας. Εκεί θα μπορούσαν να φιλοξενηθούν αρκετά από τα στοιχεία που υπάρχουν ακόμα στο εργοστάσιο.

Όσα βρίσκονται στο χώρο χρειάζονται επιτόπια εξέταση και έρευνα από ειδικούς, προκειμένου να διαπιστωθεί ποια και πόσα είναι αυτά που όντως πρέπει να μπου σε ένα μουσείο ως μοναδικά στο είδος τους. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο χώρος χρειάζεται σεβασμό. Γιατί αν εμείς αποσπάσαμε από την επίσκεψή μας, μόνο κάποια σχέδια, μερικές φωτογραφίες και ένα όργανο μέτρησης αλκοολικών βαθμών (βρίσκονται φυσικά στη διάθεση των υπευθύνων), δε σημαίνει ότι ο χώρος δεν κινδυνεύει από το οποιοδήποτε «πλιάτσικο»...

Και κάτι πρακτικό...

Επειδή τα γραφεία της Πολιτιστικής γίνονται, φανταζόμαστε, για να τα επισκέπτεται κόσμος κι όχι για να δουλεύουν ανενόχλητα τα στελέχη του οργανισμού, μήπως θα πρέπει να επανεξεταστεί η έλλειψη πάρκινγκ; Μάθαμε ότι ο χώρος που έχει προταθεί είναι η πίσω πλευρά του συγκροτήματος των γραφείων, αλλά τα περίπου 150 εκ. Ευρώ που χρειάζονται, δεν έχουν ακόμα εγκριθεί.

Η διαμόρφωση του πάρκινγκ δε θα έλυσε μόνο το πρακτικό πρόβλημα της επισκεψιμότητας των γραφείων. Θα δημιουργούσε και μια σωστή αισθητική είσοδο για τους επισκέπτες του χώρου. Γιατί άλλο πράγμα είναι να επισκέπτεται κάποιος τα γραφεία της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης και να αντικρίζει μπάσα και κτίρια υπό κατάρρευση, κι άλλο ένα καλαίσθητο πάρκινγκ, με φροντισμένο πράσινο και σωστό φωτισμό...

Τουλάχιστον ο Δήμος χρησιμοποιεί το εργοστάσιο για αποθηκευτικό χώρο των εκλογικών παραβάν. Κάτι είναι κι αυτό...

Η Συνεργασία Ποτέ δεν Έβηλαψε

του Αντώνη Δ. Σκιαθιά

Άλλοτε μας φταίνε τα χρήματα που δεν ειαρέουν στα ταμεία του Φορέα διαχείρισης του εγχειρήματος, άλλοτε ο κώδικας επικοινωνίας που δυσανάγνωστος, άτολμος και κυρίως χωρίς την οικειοποίηση από τους εμπλεκόμενους δημιουργεί πολυγλωσσία και άλλοτε «ο τόπος των ανθρώπων» που δεν γνωρίζουν τα του εγχειρήματος.

Οι πάντες ή σχεδόν οι πάντες μιλούν για ευκαιρίες τεραστίου μεγέθους για την πόλη και ίσως την ευρύτερη περιοχή.

Το γεγονός ως όραση ή καλύτερα ως εν δυνάμει πολιτιστική λειτουργία, συζητείται από τα Μέσα Ενημέρωσης —έντυπα και ηλεκτρονικά— καθημερινώς, αναλύεται σε συνέδρια και διαμορφώνει προσδοκίες.

Οι δημιουργοί της πόλης αισθάνονται ίσως για πρώτη φορά —όσοι δεν το έχουν κάνει μέχρι τώρα— ότι μπορούν να βγάλουν το έργο τους αεργιάνι σε μεγαλύτερες «αγορές» θέσης, ανάγνωσης κ.λπ, από αυτή της Πάτρας.

Οι άνεργοι και υποασχολούμενοι πιστεύουν ότι θα έχουν μεγαλύτερη πιθανότητα εύρεσης εργασίας.

Οι φιλότεκνοι ότι πιθανόν να παρακολουθήσουν σημαντικά γεγονότα που αφορούν τη σύγχρονη τέχνη και που συνομιλούν με το Ευρωπαϊκό και το Παγκόσμιο πολιτιστικό γίνεσθαι.

Οι πολίτες της ευρύτερης περιοχής της Πάτρας προσδοκούν ότι θα ζήσουν τα επόμενα χρόνια σε μια πιο υραία και σαφώς πιο ανθρώπινη πόλη.

Αναφερόμαστε στο 2006, ως μια καταληκτική ημερομηνία, όπου η πόλη, η ιστορία της, οι άνθρωποι που την κατοικούν, οι δημιουργοί που την περιγράφουν

με το έργο τους, θα εισέλθουν στην «Κολυμβήθρα του Σιλωάμ» και θα εξέλθουν απ' ενός η πόλη λειτουργικότερη και πιο ανθρώπινη και απ' ετέρου οι πολίτες της, αισθητικά ανώτεροι, οι δημιουργοί αναβαθμισμένοι σε σχέση με την αναγνωρισιμότητα του έργου τους και τέλος η ιστορία της, θα καταγραφεί και θα τεκμηριωθεί σε μουσειολογικές πρατάσεις οι οποίες θα προβάλλουν και να αναδείξουν το παρελθόν με το βέλτιστο τρόπο.

Όλα αυτά ως ασκήσεις επί κάρτου, που δημιουργούν προσδοκίες, κατά πάσα πιθανότητα σφείλουμε να τα εγκαταλείψουμε ως ανέφικτα. Μαζί δυστυχώς και με τις όποιες συγκρίσεις με άλλες πόλεις που παρακολούθησαν τα θεσμά ή θα τον παρακολουθήσουν τα επόμενα χρόνια.

Οι λόγοι αρκετοί, καθώς αναφερόμαστε σε άλλες χώρες οι οποίες στα ευρωπαϊκά πολιτιστικά γίνεσθαι καταγράφονται με διαφορετικές υποδομές και κυρίως με διαφορετική μη γραφειοκρατική οργάνωση και διοίκηση.

Η περίπτωση Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα, πρέπει να αντιμετωπισθεί διαφορετικά, σταχεύοντας τα μίνιμα, στοχεύοντας στα εφικτά συσσωρεύοντας χωρίς αποκλεισμούς γύρω από το τραπέζι του συνολικού σχεδιασμού του εγχειρήματος, όσο το δυνατόν περισσότερους αξίους και ουσιαστικούς συνομιλητές.

Απέχουμε έτη φωτός από το σχεδιασθέν αρχικά, απέχουμε αρκετά από το κατακτηθέν στις άλλες πόλεις. Απέχουμε πάρα πολύ απ' ότι σήμερα έχουν προγραμματίσει οι πόλεις που θα αναλάβουν το θεσμό μετά το 2006.

Το Λίβερπουλ που θα είναι Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2008, στην ηλεκτρονική του διεύθυνση www.liverpool08.com διαθέτει ένα σημαντικό οργανωμένο δικτυακό χώρο όπου 4 χρόνια πριν την έναρξη του θεσμού διαθέτει πλήρως δομημένη διοικητική ομάδα, που έχει ήδη οργανώσει το χορηγικό πρόγραμμα του εγχειρήματος, έχει καταγράψει τους πολιτιστικούς συνεργάτες, έχει διαμορφώσει πρόγραμμα πολιτιστικών δράσεων, το 2004, 2005, 2006, 2006, 2007, που είναι οι πολιτιστικοί προπομποί για το 2008.

Εχει κατατεθεί πλήρως δομημένο πρόγραμμα για τους εθελοντές, ενώ ήδη προϊόντα (σουβενίρ) με τα λογότυπα του 2008 πωλούνται στα καταστήματα που έχουν συνδράμει για να υποστηρίξουν εμπορικά το γεγονός.

Αντίστοιχα παραδείγματα μπορούν να κατατεθούν αρκετά, το ζητούμενο όμως είναι πώς μπορεί η πόλη μας και οι πολίτες της σήμερα μετά από όσα έχουν καταγραφεί ιστορικά για τη συγκεκριμένη ανάληψη να κερδίσουν χωρίς να δισαστεί το πολιτικό, πολιτιστικό και κυρίως το ενεργό δυναμικό της.

Άμεσα χωρίς αποκλεισμούς, αφού κατατεθούν και αξιολογηθούν οι όποιες προτάσεις, σφείλει να χρησιμοποιηθεί όλο το πολιτιστικό δυναμικό της ευρύτερης περιοχής, που αποδεδειγμένα έχει καταθέσει έργο, για να επιτευχθεί στα χρόνο που απομένει ένα ευπρόσωπο πολιτιστικό πρόγραμμα.

«...Επιτέλους, ας συνομιλήσουμε με το θεσμό, με το δικό μας τρόπο, με τον τρόπο που μας θέλει να τα φτιάχνουμε όλα τελευταία στιγμή, όπως τις τηγανιτές πατάτες, για να είναι φρέσκα...»

Είναι θλιβερό στην Πάτρα, που θα γίνει Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2006, χωρίς φυσικά να διαθέτει ούτε ένα ευπρόσωπο Μουσείο, χωρίς να έχει καταγραφεί το πολιτιστικό δυναμικό της, χωρίς να διαθέτει αξιόλογους χώρους, όπου κείμενα και καλοκαίρι να μπορούν να φιλοξενηθούν πολιτιστικά δρώμενα, να φλυαρούμε 13 μήνες πριν την έναρξη του γεγονότος, για εκείνα που έπρεπε να γίνουν, για εκείνα που θα μπορούσαν να έχουν γίνει.

Αναλισκόμενοι διαρκώς στις απώλειες, μοιρολατρούμε κάνοντας τον παρόντα χρόνο. Επιτέλους ας συνομιλήσουμε με το θεσμό, με το δικό μας τρόπο, με τον τρόπο που μας θέλει να τα φτιάχνουμε όλα τελευταία στιγμή, όπως τις τηγανιτές πατάτες, για να είναι φρέσκα.

Ας ξεκινήσουμε όμως εδώ και τώρα..

Διάλογος μέχρι τελικής πτώσεως!

Αν για κάτι δεν πρέπει να παροπνιούνται οι ενασχολούμενοι με την Πολιτιστική είναι η έλλειψη διαλόγου. Το τελευταίο δέμηνο διοργανώθηκαν δεκάδες συζητήσεις με φορείς και παράγοντες της Πάτρας και της Αθήνας, προκειμένου να κατατεθούν προτάσεις και ιδέες, αλλά και για να διαπιστωθεί αν και σε ποιο βαθμό έχουμε κατανοήσει τα γεγονότα του 2006.

Ήταν τέτοιες και τόσες οι συζητήσεις που πολλοί σχεδόν δυσυνασκέτησαν. Φοβήθηκαν, βλέπετε, ότι με δεδομένη την τάση της πόλης προς την υπερβολή, θα καθεί κι άλλος χρόνος σε συζητήσεις και θα καθυστερήσει ακόμα περισσότερο η ώρα των αποφάσεων και της πράξης.

Από τις εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν γύρω από την Πολιτιστική ξεχωρίσαμε:

- Την ημερίδα «Γέφυρες» που διοργάνωσε το Ινστιτούτο Ανόπτυξη Δυτικής Ελλάδας (ΙΝΑΔΕ), στο συνεδριακό κέντρο του Οργανισμού Λιμένος Πατρών, με ομιλητές τον πρόεδρο του Οργανισμού Προώθησης του Ελληνικού Παλιτισμού Σταμάτη Μαύρα, τον καλλιτεχνικό διευθυντή του «2006» Θάνο Μικρούτσικο, το διευθυντή του Ανεξάρτητου Συμβουλίου Τεχνών Παναγιώτη Νόφιελτ, τον καλλιτεχνικό διευθυντή της «Πολυφωνικής Χορωδίας» Σταύρο Σολωμό και τον εκδότη των περιοδικών «ΤΟ ΔΟΝΤΙ» και «πολιτιστική πρωτεύουσα» Ανδρέα Τσιλίρα.

- Το «πάνελ» της ετήσιας αναστυξιακής ημερίδας της οικονομικής εφημερίδας «Εξημέρες», στο ξενοδοχείο «Αστήρ», με ομιλητές του Δήμαρχο Πατρών Ανδρέα Καράβολα, τα Θάνο Μικρούτσικο, το διευθυντή του Δικτύου Πολιτιστικών Πρωτευουσών της Ευρώπης Ροδόλφο Μασλία, τον πρώην Δήμαρχο Ευάγγελο Φλωράτο και τον πρώην πρόεδρο του ΤΕΕ Νίκο Κοντοέ.

- Την παρουσίαση στο «Πολυέδρο» του βιβλίου του Ροδόλφο Μασλία «η Πολιτιστική από μέσα» με ομιλητές τον ίδιο, τον αντιπρόεδρο του ΤΕΙ Μεσολογγίου Βαγγέλη Πολίτη και την εικαστικό Άνθη Τομαρά.

- Την εκδήλωση του τηλεοπτικού σταθμού «Patra TV» στο πλαίσιο του «Money Show Πάτρας 2004», στο ξενοδοχείο «Αστήρ», με εισηγητές τον πρώην υπουργό Πολιτισμού Θόδωρο Πάγκαλο, το βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη και το Δήμαρχο Πατρών Ανδρέα Καράβολα.

Μια πρώτη αποτίμηση των εισηγήσεων και των συζητήσεων που έγιναν στις εκδηλώσεις αυτές δείχνει ότι υπάρχει μεν αυξημένο ενδιαφέρον για την Πολιτιστική από τους παράγοντες της πόλης, όμως οι δημόσιες δηλώσεις έχουν «κολλήσει» ακόμα στα στάδια των γενικόλογων ευχών και προτάσεων, χωρίς να υπάρχουν συγκεκριμένες και καλά επιχειρηματολογημένες προτάσεις.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρον και προσέλευση κοινού (στο μεγαλύτερο μέρος της) παρουσίασε η ημερίδα «Γέφυρες». Στη φετινή διοργάνωση, η μία από τις τρεις εκδηλώσεις αφαιρούσε το 2006. Στο πάνελ διακρίνονται από δεξιά οι συνταξιολόγοι της ημερίδας Φωκίων Ζοϊμης (πρόεδρος της εταιρείας iforce) και Γιώργος Γεωργόπουλος (υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων της Στέγης Ελληνικών Χορωδιών), με τους εισηγητές Θάνο Μικρούτσικο, Σταμάτη Μαύρα, Σταύρο Σολωμό, Παναγιώτη Νόφιελτ και Ανδρέα Τσιλίρα.

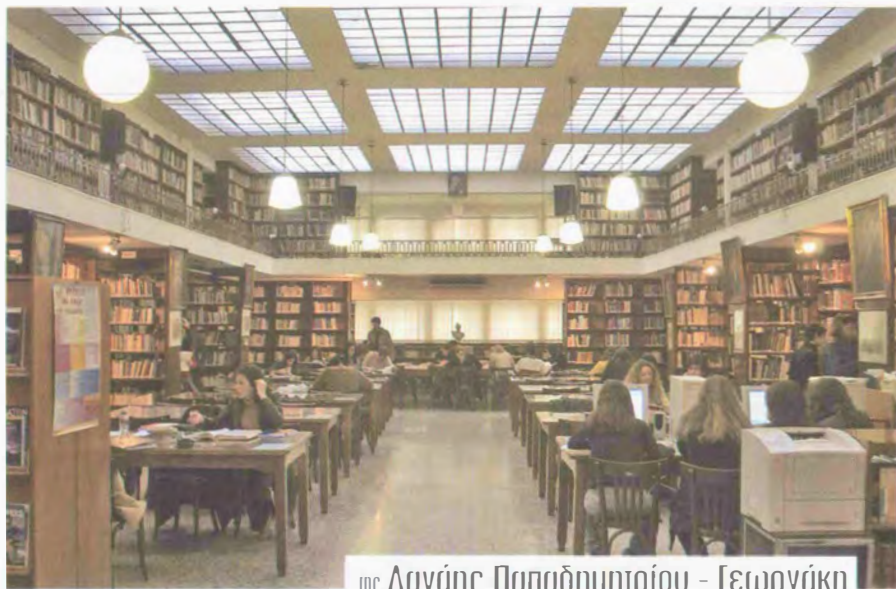

Από τις πιο ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις του «Money Show Πάτρας 2004» ήταν αυτή του Patra TV που έδωσε ένα πολιτικό χρώμα στο διάλογο για την Πολιτιστική. Ανδρέας Καράβολας, Θόδωρος Πάγκαλος, Γιάννης Γεωργόπουλος (διευθυντής ειδήσεων του καναλιού) και Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης στο πάνελ της εκδήλωσης.

Ετήσιος και ο θεατός της ημερίδας της οικονομικής εφημερίδας «Εξημέρες» που φέτος την αφιέρωσε, κατά το ήμισυ, στην Πολιτιστική. Από δεξιά: Νίκος Κοντοές, Δημήτρης Πεφάνης, Ευάγγελος Φλωράτος, Χρήστος Χατζηθεοδώρου, Ροδόλφος Μασλία, Θάνος Μικρούτσικος, Ανδρέας Καράβολας.

Μιλάμε για βιβλία και αγνοούμε τις βιβλιοθήκες

της Δαινίης Παπαδημητρίου - Γεωργιάκη

Τα τελευταία χρόνια πορουσιάζεται μεγάλη κινητικότητα μεταξύ των βιβλιοθηκών, των αρχείων και των μουσείων σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, με στόχο την ανάπτυξη κοινών δράσεων προκειμένου να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση κοινωνικών προβλημάτων, ηρώθηση της συμμετοχής του πολίτη στα κοινά, υποστήριξη της εκπαίδευσης ενηλίκων και εξ' αποστάσεως (e - Learning) και πολλά άλλα.

Η ανάπτυξη κοινού δικτύου αυτών των οργανισμών μπορεί να βοηθήσει σημαντικά στην ενδυνάμωση του ρόλου τους μέσα στις τοπικές κοινωνίες.

Οι δημόσιες βιβλιοθήκες¹ της Ευρώπης έχουν σήμερα πολλές δυνατότητες εξέλιξης και ανάπτυξης νέων και καινοτόμων υπηρεσιών. Οι δυνατότητες αυτές τους προσφέρονται μέσα από τις κοινωνικές προκλήσεις που βρίσκονται σε πρώτη προτεραιότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα μέσα που προσφέρουν οι τεχνολογίες της

Κοινωνίας της Πληροφορίας (ΚτΠ) για την υλοποίηση των νέων υπηρεσιών.

Για να ανταποκριθούν στις προκλήσεις οι βιβλιοθήκες αλλάζουν γρήγορα. Όπως αποδεικνύεται, όμως, η αλλαγή πρέπει να είναι ταχύτερη, γιατί η ζήτηση παραδοσιακών υπηρεσιών όπως ο δανεισμός μυθιστορημάτων φθίνει, ενώ συγχρόνως αυξάνονται τα αιτήματα για πληροφόρηση μέσω του διαδικτύου. Παράλληλα αυξάνεται ο αριθμός των ατόμων που αγοράζουν τα βιβλία αντί να τα δανείζονται.

Οι δημόσιες βιβλιοθήκες ωστόσο, διατηρούν σημαντικό ρόλο στην εξασφάλιση μιας κοινωνίας που τη χαρακτηρίζει ο πληροφοριακός αλφαριθμητικός. Η υποστήριξη της ανάγνωσης και η ενημέρωση σχετικά με την έντυπη βιβλιογραφία

παραμένουν σημαντικοί στόχοι. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τα παιδιά, τα οποία βομβαρδίζονται από ανταγωνιστικά ερεθίσματα. Στην περίπτωση αυτή όμως ο πλούτος και το εύρος της έντυπης μορφής δεν υπάρχει ακόμα σε ηλεκτρονική μορφή.

Οι δημόσιες βιβλιοθήκες οφείλουν να διασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρξει διαίρεση σε ψηφιακά εγγράμματος και ογράμματος, προσφέροντας πρόσβαση στην τεχνολογία και το διαδίκτυο στα άτομα που δεν διαθέτουν υπολογιστή στο σπίτι ή την εργασία τους. Υπάρχει επίσης η απαίτηση από τις βιβλιοθήκες να διαθέτουν πρόσβαση σε υλικό μεγάλης ποικιλίας, καλής ποιότητας και ελκυστικού περιεχομένου μόθνης που να έχει σχέση με την τοπική κοινότητα και να χρησιμοποιείται σε νέα μαθησιακά περιβάλλοντα. Τέτοιου είδους πηγές είναι το ψηφιοποιημένο υλικό των βιβλιοθηκών, των μουσείων και των αρχείων. Για την δημιουργία αυτών των υπηρεσιών απαιτείται ευρείο κατάρτιση στην τεχνολογία του προσωπικού των δημόσιων βιβλιοθηκών, δεδομένου ότι πρέπει να έχει την δυνατότητα κατάρτισης του κοινού στις τεχνολογίες της ΚτΠ.

Ο οργανισμός IFLA (International Federation of Library Associations - Διεθνής Ομοσπονδία Βιβλιοθηκονομικών Ενώσεων) περιγράφει ως εξής τα οφέλη της δια βίου εκπαίδευσης:

«Κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα η εκπαίδευση (και η γνώση) έχουν αναγνωρισθεί ως δικαιώματα

του ατόμου. Για τον άνθρωπο η εκπαίδευση και η μάθηση είναι ο δρόμος για την ανάπτυξη και για μια πλουσιότερη ζωή. Επιπλέον, ένα υψηλότερο γενικό επίπεδο εκπαίδευσης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση».

Το πρόγραμμα δράσης των δημόσιων βιβλιοθηκών για υποστήριξη της δια βίου μάθνης² περιλαμβάνει:

- παροχή δημόσιας πρόσβασης στο διαδίκτυο
- παροχή υπηρεσιών μέσα από ιστότοπους και άλλο ψηφιακό δίκτυο
- εγχοστώσεις για τη διευκόλυνση της μελέτης και για το μαθησιακό περιβάλλον με βάση τις τεχνολογίες της ΚτΠ
- προσφορά κατάρτισης στις τεχνολογίες της ΚτΠ στην βιβλιοθήκη με μορφή ομαδικής ή ατομικής διδασκαλίας
- παροχή περιβάλλοντος ηλεκτρονικής μάθνης (e - Learning) σε συνδυασμό με το διαδίκτυο, το τηλέφωνο, τις τηλεοπτικές εκπομπές κ.λπ.

Οι δημόσιες βιβλιοθήκες λόγω της φύσης τους μπορούν να ασχοληθούν με την κάλυψη του ψηφιακού χάσματος συμβάλλοντας στην βελτίωση της παροχής υπηρεσιών και της πλημμελούς εκπαίδευσης ομάδων που μειονεκτούν. Όλες αυτές οι εξελίξεις που οδηγούν σε σύγχρονες υπηρεσίες βιβλιοθηκικής εξαρτώνται από την διοίκηση των βιβλιοθηκών, το καταρτισμένο προσωπικό και την αναγνώριση του ρόλου των βιβλιοθηκών από τους ιθύνοντες.

Μήνες τώρα ακούγονται πολλά για την «Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2006» και τον αναπτυξιακό της στόχο. Από τον στρατηγικό

«...Οι δημόσιες βιβλιοθήκες είναι **ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΕΣ** να παρέχουν την δυνατότητα χρήσης των νέων τεχνολογιών και στους **ΠΟΛΙΤΕΣ** που δεν είχαν την ευκαιρία να την αποκτήσουν...»

οχεδισμό της όμως απουσιάζει η δημοτική βιβλιοθήκη ως δόση και ως υποδομή. Πως μπορούμε να μιλάμε για βιβλία, λογοτέχνες, παλιούς και νέους δημιουργούς και να αγνοούμε τη βιβλιοθήκη; Η βιβλιοθήκη είναι ο φυσικός χώρος του βιβλίου και γενικότερα της πληροφορίας και το σημείο πρόσβασης του κοινού σε αυτά. Η δημιουργία αρχείων, συλλογών, βιβλιογραφιών κ.λ.π. με σκοπό την προσφορά πληροφοριακού και παιδευτικού υλικού στο κοινό είναι μια εξαγγελία που γίνεται συχνά αλλά δεν υλοποιείται γιατί η υλοποίησή της είναι αρκετά πολύπλοκη διαδικασία που δεν αφορά μόνο την συγκέντρωση υλικού. Χρειάζεται προγραμματισμό δράσεων, γνώση των ουστημάτων που χρησιμοποιούνται σήμερα για το σκοπό αυτό, ψηφιοποίηση, εισαγωγή δεδομένων σε αυτοματοποιημένα ουστήματα και συνεργασίες σε επίπεδο τοπικό, εθνικό, ευρωπαϊκό, διεθνές.

Η χρήση των ηλεκτρονικών μέσων πληροφόρησης είναι σήμερα αναγκαιότητα. Οι παραδοσιακοί τρόποι δεν ελκύουν τις νέες γενιές που έχουν συνθίσει την χρήση του υπολογιστή. Παράλληλα όμως οι δημόσιες βιβλιοθήκες είναι υποχρεωμένες να παρέχουν την δυνατότητα χρήσης των νέων τεχνολογιών και στους πολίτες που δεν είχαν ή δεν έχουν την ευκαιρία να την αποκτήσουν, για διάφορους λόγους, όπως προαναφέρθηκε.

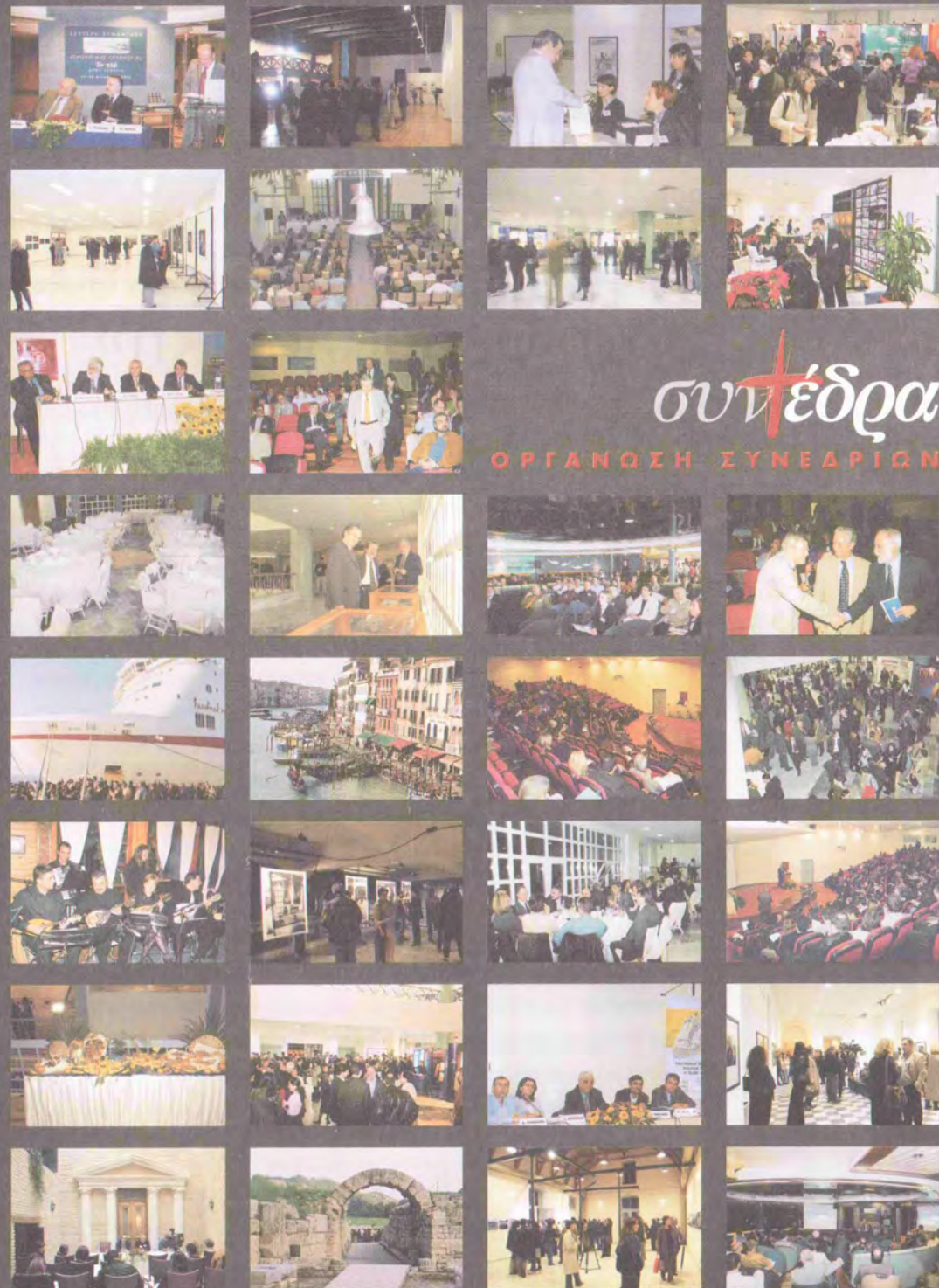
Θα ήταν μεγάλη προσφορά στην Πάτρα η μετεξέλιξη της δημοτικής της βιβλιοθήκης σε σύγχρονο κέντρο πληροφόρησης;

- Με το παραδοσιακό υλικό αλλά κυρίως με αξιοποίηση των πηγών που διαθέτει και που σήμερα δεν είναι προσπελάσιμες ούτε στο βαθμό που πρέπει ούτε με τον τρόπο που πρέπει.
- Με τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της υποδομής της.
- Με εκμετάλλευση πόρων που διατίθενται μέσα από κοινοτικά προγράμματα.
- Με συμμετοχή σε κοινοτικά προγράμματα.
- Με συνεργασίες με άλλες βιβλιοθήκες που λειτουργούν στη χώρα μας και έχουν αναπτύξει ουστήματα και υποδομές.
- Με καλύτερη επικοινωνία με τον πολίτη.
- Με προσαρμογή της λειτουργίας της στις σημερινές συνθήκες ζωής.
- Με εκθέσεις που να αναδείξουν το όποιο παλαιό ή σπάνιο υλικό της, το οποίο ωστόσο πρέπει να εξεταστεί προσεκτικά.
- Με χίλιους άλλους τρόπους..

Πρέπει κάποιος να το σκεφτούν..

1. Πρόκειται για τις βιβλιοθήκες που απευθύνονται στο ευρύ κοινό ανεξάρτητα από ηλικία και επίπεδο γνώσεων. Στην Ελλάδα είναι οι δημόσιες που ανήκουν στο Υπουργείο Παιδείας και είναι 45 και οι δημοτικές που ανήκουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

2. Η συμβολή των δημοτικών βιβλιοθηκών στη δια βίου μάθηση αποτέλεσε θέμα διεθνούς συνεδρίου που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα 24 - 26/5/2004 στο Ινστιτούτο Goethe.

συνέδρα
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

ΤΗΛ.: 2610.461551 • E-mail: info@synedra.gr

«Μια μαφία έκανε την Πολιτιστική στη Θεσσαλονίκη»

συνέντευξη στον
Ανδρέα Τσιλίδη

Το Δίκτυο Πολιτιστικών Πρωτευουσών της Ευρώπης είναι ένας εν πολλοίς άγνωστος φορέας στην Ελλάδα. Τον μαθαίνουν μόνο όσες πόλεις παίρνουν τον τίτλο της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, αφού καλούνται να συμμετάσχουν σε αυτό, να το συμβουλευτούν και κατόπιν να το... ουνοδέουσιν στα επόμενα χρόνια, εφόσον ενόσιαφέρονται.

Κάπως έτσι, το Δίκτυο έγινε γνωστό και στην Πάτρα τα τελευταία τέσσερα περίπου χρόνια, από τότε δηλαδή που η πόλη ουνειδότηποίησε (θεωρητικά, γιατί πρακτικά ακόμα είναι λίγο πίσω) ότι θα έχει αυτόν τον τίτλο το 2006. Κι όμως, η Ελλάδα έχει έναν ιδιαιτέρως ρόλο στο Δίκτυο, καθώς διαθέτει Έλληνα διευθυντή (τον Ροδόλφο Μασλία), Έλληνα επίτιμο πρόεδρο (τον Σπύρο Μερκούρη), ενώ και η ίδια η ιδέα της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας είναι ελληνική και οφείλεται στη Μελίνα Μερκούρη.

Το Δίκτυο είναι μια μη κερδοσκοπική οργάνωση, που λειτουργεί με έδρα το Λουξεμβούργο στις παρυφές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και αποτελείται από εκπροσώπους των πόλεων που είχαν φιλοξενήσει ή πρόκειται να φιλοξενήσουν το θεσμό της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, φιλοδοξώντας να τις συντονίσει, να κεφαλαιοποιήσει την εμπειρία τους και να οδηγήσει σε αναβάθμιση του θεσμού, που αποκτά ξανά νέο ενδιαφέρον μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

«Δεν είμαστε μια μη κυβερνητική οργάνωση, αφού οι εκπρόσωποι των πόλεων τελούν υπό την έγκριση των υπουργών Πολιτισμού των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης», μας λέει ο διευθυντής του Δικτύου Ροδόλφος Μασλία, στη συνάντησή μας στην Πάτρα, όταν βρέθηκε ουμιλητής σε δύο εκδηλώσεις για την Πολιτιστική.

Ο Ροδόλφος Μασλίας έχει κι έναν επιπλέον λόγο να μιλά «αρμόδιως» για την Πολιτιστική. Είχε εμπλακεί το 1997 με τη διοργάνωση της Θεσσαλονίκης σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αναγκαστεί να... αποχωρήσει ουχεδόν με την έναρξη των εκδηλώσεων. Άφησε μάλιστα την εμπειρία του, την πικρία του και όσα άλλα αρνητικά συνάντηση στη προηγούμενη Ελληνική Πολιτιστική Πρωτεύουσα να... ξεχειλίσει γράφοντας το βιβλίο «Η Πολιτιστική από μέσα» που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Ιανός» και από τότε έχει γίνει «ευαγγέλιο» για τους ανθρώπους της Πάτρας που φοβούνται την επανάληψη των κακών φαινομένων της Θεσσαλονίκης όσο τίποτε άλλο.

«Στη Θεσσαλονίκη υπήρξε μια μαφία που οδήγησε την Πολιτιστική στο φιάσκο του 1997 και παρέμεινε για επτά ολόκληρα χρόνια στα δημόσια πράγματα της πόλης, ως στενοί ουνεργάτες του πρώην υπουργού Πολιτισμού. Αυτή η μαφία τιμωρούσε επί επτά χρόνια ουποιονδήποτε διαφώνησε με τις ουπιλογές τους ή δε ουνεργάστηκε μαζί τους, προκαλώντας ένα δικασμό του πνευματικού κόσμου της πόλης. Αυτό πρέπει να το προσέξει η Πάτρα, γιατί η Πολιτιστική δεν μπορεί να δημιουργεί κάσματα που να μένουν αγεφύρωτα για πολλά χρόνια. Αν και μέχρι τώρα η εικόνα που βγαίνει από την Πάτρα είναι πως η πόλη δεν αφήνει ουμιά παρόμοια με αυτά της Θεσσαλονίκης».

Κατά κοινή ουμολογία, ο θεσμός της Πολιτιστικής δεν έχει την σίγλη των πρώτων χρόνων από την έναρξή του. Διέρχεται μία κρίση, η οποία όπως μας λέει ο κ. Μασλίας ανήκει στο παρελθόν. «Δύο ήταν οι λόγοι που οδήγησαν το θεσμό σε μία κάμψη. Ο πρώτος είναι το γεγονός ότι κάθε χώρα όταν έρθει η σειρά της να φιλοξενήσει το θεσμό, πρότεινε ως τώρα μία μόνο πόλη, χωρίς να γίνεται ένας εσωτερικός ανταγωνισμός. Ο δεύτερος λόγος ήταν η τακτική που ακολουθήθηκε το 2000, όταν λόγω της παγκόσμιας μανίας που υπήρξε με το «μιλένιουμ», ανατέθηκε ο θεσμός σε δέκα πόλεις, με αποτέλεσμα να γίνουν απλώς κάποιες ουμέρους εκδηλώσεις σε κάθε μία από αυτές χωρίς ιδιαίτερη ουμσασία».

Η ουιοιούξια που υπάρχει τώρα για την ανάκαμψη του θεσμού οφείλεται κι αυτή σε δύο λόγους. Από τη μία πλευρά βρίσκονται οι πολύ πετυχημένες διοργανώσεις του Γκκρατς το 2003 και της Λιλ φέτος.

«Το Γκκρατς πέτυχε γιατί εξασφάλισε μια αύξηση στον τουρισμό σε μακροχρόνιο βάση, ενώ η Λιλ εκτός από το ότι πέτυχε εκπληκτικά ρεκόρ στην προσέλευση χορηγών και θεατών, καταφέρνοντας να κάνει πράξη και τις τρεις ουνιστώσεις που είναι απα-

«...Δεν υπήρξε ΠΟΤΕ τέτοιο ενδεχόμενο να ουνδιοργανώσει η Πάτρα την Πολιτιστική με τη Λεμεσσο... Άλλωστε η σειρά της Κύπρου θα έρθει μετά το 2008, οπότε και θα περάσει ο θεσμός από τις ΝΕΕΣ χώρες...»

«...θεωρητικά, ναι, είχαν το δικαίωμα να μην επιτρέψουν στην Πάτρα να διοργανώσει την Πολιτιστική, εφόσον ο φακέλος δεν πληρούσε αρκετές προϋποθέσεις. Όμως τότε, το πρόβλημα θα το είχε η Ευρωπαϊκή Ένωση κι όχι τόσο η Πάτρα...»

ραϊτέρες για την επιτυχία της Πολιτιστικής: την πολιτική στήριξη με ομόνοια, τη συμμετοχή των πολιτών της πόλης και την προσέλκυση μεγάλων εταιρειών κι χορηγών».

Η δεύτερη ισχυρή τονωτική ένεση για το θεσμό ήταν η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. «Οι δέκα νέες χώρες έχουν μια πολύ βαθιά πολιτιστική παραδοση και ο θεσμός της Πολιτιστικής τους ενδιαφέρει για να μπορέσουν να αποδείξουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι μπορούν να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα. Έτσι από το 2008 και μετά θα κληθούν να προτείνουν περισσότερες από μία πόλεις από τις οποίες θα επιλεγεί για η κάθε Πολιτιστική».

Το επιπλέον κίνημα στείλει είναι πως για τα πρώτα χρόνια θα υπάρξει μια ενδιαφέρουσα συνύπαρξη. Τον τίτλο της Πολιτιστικής θα μοιράζονται από κοινού δύο πόλεις, μία από τις «παλιές» χώρες της Ένωσης και μία από αυτές της διεύρυνσης.

Κάπου εδώ ρωτήσαμε τον κ. Μασλιά αν απηθέουσαν οι πληροφορίες που έχουν δημοσιευτεί κατά καιρούς στην Πάτρα σύμφωνα με τις οποίες το 2006 η Πάτρα δε θα είναι μόνη της ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα, αλλά θα έχει μαζί της και τη Λεμεσό της Κύπρου, στην οποία θα γίνουν επίσης κάποιες εκδηλώσεις. Είχε γραφτεί μάλιστα ότι ο ελιγμός αυτός ήταν μια... πονηρή ιδέα του πρώην υπουργού Πολιτισμού Ευάγγελου Βενιζέλα, που αποδείχθηκε καθοριστική για να πάρει η Πάτρα οριστικά τον τίτλο. Ήταν έτσι;

«Δεν υπήρξε ποτέ τέτοιο ενδεχόμενο. Απλώς η Πάτρα επειδή έχει σέληφοποιηθεί με τη Λεμεσό και υπάρχουν ιδιαίτερες σχέσεις, θα διοργανώσει κι εκεί μια μικρή σειρά εκδηλώσεων. Αλλά αυτό δεν έχει καμία σχέση με συνδιοργάνωση της Πολιτιστικής. Άλλωστε η σειρά της Κύπρου θα έρθει μετά το 2008, οπότε και θα περάσει ο θεσμός από τις νέες χώρες της Ένωσης».

Μια άλλη παρεξήγηση που αφορά στην Πάτρα ήταν και αυτή που δημιουργήθηκε το 2003, όταν η Επιτροπή Αξιολόγησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είχε τρεις πολλές αρνητικές παρατηρήσεις και τρεις επικρίσεις επί του φακέλου της πόλης, που τελικά ειπώθηκε ότι μπορεί και να μην έδιναν τελικά την έγκριση για το 2006. Υπήρχε τέτοιο ενδεχόμενο; «Θεωρητικό ναι, είχαν το δικαίωμα να μην επιτρέψουν στην Πάτρα να διοργανώσει την Πολιτιστική, εφόσον ο φακέλος δεν πληρούσε αρκετές από τις προϋποθέσεις. Όμως αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, τότε το 2006 δε θα υπήρχε καμία Πολιτιστική Πρω-

τεύουσα κι αυτό δε θα ήταν τόσο κακό για την Πάτρα, όσο για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα...».

Τελικά άργησε τόσο πολύ η Πάτρα να ξεκινήσει την προετοιμασία της; «Καθυστερήσε οπωσδήποτε υπήρξε. Το πρόβλημα ότι η Πάτρα πήρε τον τίτλο επισήμως μόλις το 2003, ήταν βέβαιο καθοριστικό, αφού δεν μπορούσαν να γίνουν επισήμως κινήσεις από την πόλη και το υπουργείο. Όμως μπορούσε κατά τ' άλλα να έχει ξεκινήσει η προετοιμασία. Το 2000, όταν ήμουν στέλεχος του υπουργείου Πολιτισμού, είχαμε φτιάξει μια πρώτη επιτροπή για το 2006 και σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα θα δημιουργούσαμε στην Πάτρα έναν «πρόδρομο» του θεσμού, με μερικά άτομα που θα αποτελούσαν τον πυρήνα της Πολιτιστικής. Τελικά το χρονοδιάγραμμα εγκαταλείφθηκε. Αντ' αυτού ανατέθηκε με διαδοχικές που δεν ήταν οι πλέον κατάλληλες ένας φακέλος υποψηφιότητας, και από τότε ξεκίνησαν τα γνωστά προβλήματα...».

Ένα χρόνιο δίλημμα που υπάρχει στην Πάτρα για το θεσμό αφορά τη βασική προτεραιότητα της πόλης. Πρέπει να είναι η προβολή του ευρωπαϊκού πολιτισμού στην Πάτρα, ή η ανάδειξη των τοπικών δυνάμεων και η προβολή τους στον ευρωπαϊκό χάρτη. «Είναι και τα δύο, αλλά πιο πολύ το δεύτερο. Οι πολιτιστικές και επιστημονικές δυνάμεις της πόλης πρέπει να πάρουν μια ώθηση δημιουργίας σε συνδυασμό και με την επιχειρηματικότητα που διαπνέει μια χώρα του πολιτισμού».

Τελικά τι κάνει μια Πολιτιστική Πρωτεύουσα πετυχημένη;

«Το να πετύχει η πόλη τους στόχους που βάζει. Αν μια πόλη χρειάζεται πολιτιστική υποδομή, όπως η Γλασκώβη, και μετά την Πολιτιστική τα καταφέρει, τότε κρίνεται πετυχημένη. Η Λιλ, για παράδειγμα, ήθελε να ενιοχώσει τη θέση της μέσα στη Γαλλία και να δώσει στον κόσμο της μια αυτοπεποίθηση ότι μπορεί να λειτουργήσει σωστά. Το πέτυχε απόλυτα. Όσο για την Πάτρα, έχω ακούσει μέχρι τώρα δύο διαφορετικές απόψεις. Η μία, εκφρασμένη κυρίως από τον πρώην αντιδήμαρχο Γιάννη Δημηρά, έλεγε ότι η Πάτρα είχε ως ορχικό στόχο -που τελικά εγχοτέλειψε- την κοσσοκευή έργων υποδομής. Η δεύτερη, που εκφράστηκε από τον κολλιτεχνικό διευθυντή Θάνο Μικρούταικο, μιλο για ένα θεσμό διεθνούς εμβέλειας, όπως ένα νέο Διεθνές Φεστιβάλ, που θα δώσει στην Πάτρα μια διεθνή αίγλη και θα μπορεί να επιβιώσει και μετά την Πολιτιστική. Κάπου ανάμεσα σε αυτούς τους δύο στόχους πρέπει να σταθεί η πόλη και να αποφασίσει τι πραγματικά περιμένει από την Πολιτιστική. Με βάση αυτή την σπόφηση θα κριθεί αργότερα αν η Πολιτιστική του 2006 θα είναι πετυχημένη...».

Οι μεταμορφώσεις της Λιθ

της
Εύης Γκοροπούλου

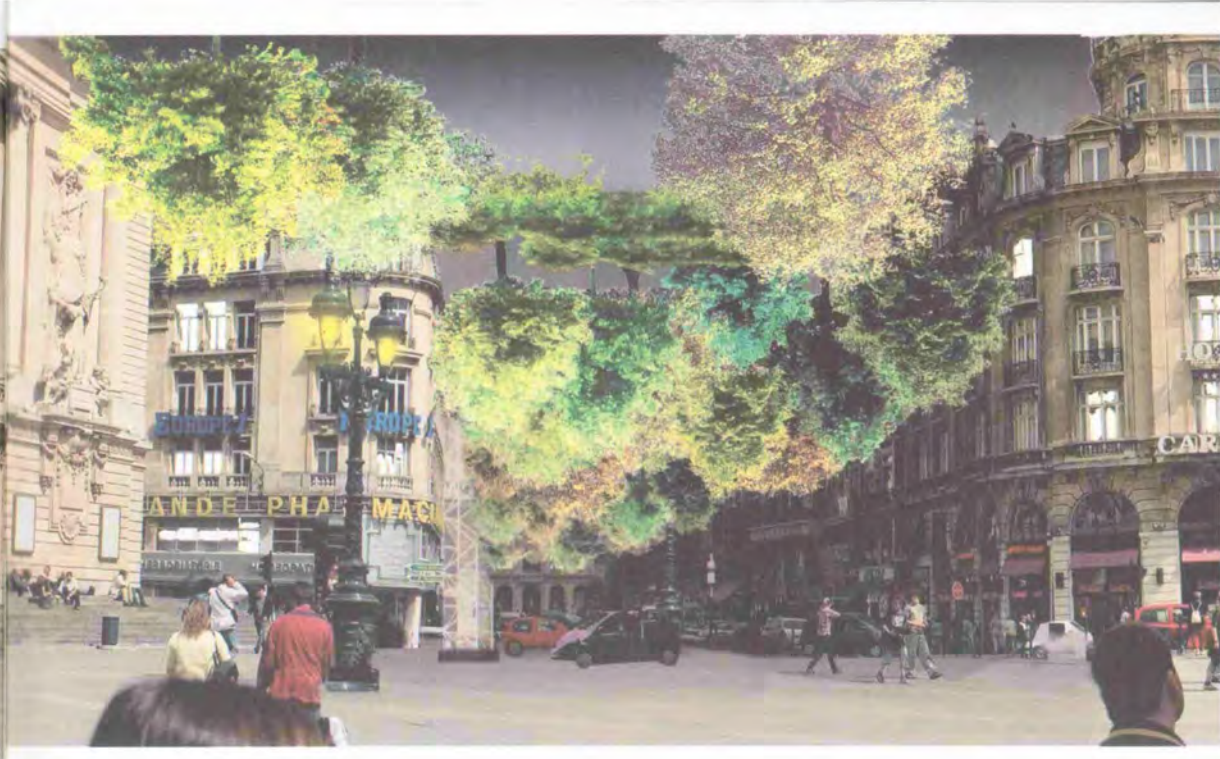
Η Lille ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα του 2004 παρουσίασε ένα πρόγραμμα έντονο καλλιτεχνικό, με παντός είδους εκδηλώσεις όλο το χρόνο. Σε αντίθεση με τη Γένοβα που έδωσε μεγαλύτερη σημασία στη δημιουργία και την βελτίωση των υποδομών, η Lille έχοντάς τις, είχε την δυνατότητα να επενδύσει σε προγράμματα που αφορούν τις τέχνες και την βελτίωση του εικαστικού προσώπου της πόλης. Ακόμα και τα «Maisons Folie», για τα οποία μιλήσαμε σε προηγούμενο τεύχος, αυτό τον στόχο εξυπηρέτησαν.

Ο συγκεκριμένος προσανατολισμός, όμως, υλοποιήθηκε και μέσω ενός πολυδιάστατου προγράμματος που επεξεργάστηκε η Πολιτιστική, τις «Μεταμορφώσεις». Με τη συνδρομή δεκάδων καλλιτεχνών από όλο τον κόσμο η πόλη μεταμορφώθηκε εικαστικά με διάφορους τρόπους.

Θα προσπαθήσουμε να σας δώσουμε μια γεύση του τι ακριβώς είναι οι «Μεταμορφώσεις» μέσα από παραδείγματα των έξι ενότητων στις οποίες είναι χωρισμένο το πρόγραμμα, αν και λόγω της έκτασης και της πολυμορφίας των εκδηλώσεων θα είναι, δυστυχώς, πολύ μικρή.

«Les microfollies», οι μικροτρέλες, είναι μινιστούρες διαφόρων ειδών που βρίσκονται σε όλη την πόλη και εκπλήσσουν τους περαστικούς με την παρουσία τους. Πρόκειται για εικαστικές παρεμβάσεις στο αστικό τοπίο οι οποίες «αλαφιάζουν τις αισθήσεις». Τέτοιο είναι το project «Microfolie vegetal» του Vincent Dupont - Rougier ο οποίος σχεδίασε μικροσκοπικές μεταλλικές κατασκευές μέσω στις οποίες βρίσκονται θαμνώδη φυτά που αυτοποτίζονται. Τα «microfolie vegetal» έχουν διάφορα σχήματα και βρίσκονται δισοκορπιομένα σε όλη την πόλη.

Η ενότητα «Οι καινούργιοι κωδωνοκρούστες», αφορά τα ρολόγια - κούκους και την εξέλιξή τους τόσο από τεχνικής άποψης όσο και καλλιτεχνικής. Πρόκειται ουσιαστικά για την ανατομία του χρόνου, ανοπόσοπου κομματιού της ζωής μας, έτσι όπως την συνέλαβαν οι διάφοροι καλλιτέχνες που δούλεψαν για την ενότητα. Άλλοι δού-

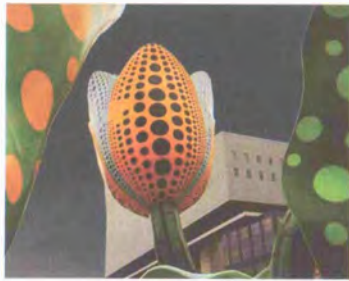
λεψαν με γνώμονα την ιστορική συνέχεια παρουσιάζοντάς την ποραστατικά και άλλοι μόνο με τον ήχο ή το φως ή την εικόνα. Κάθε κωδωνοκρούστης έχει τον δικό του κύκλο: ώρα, περίοδος ή συχνότητα. Τέτοιο κύκλο έχει η αποικία των ρομπότ που δημιούργησαν ο σκηνοθέτης Robert Lepage και ένας από τους σπάνιους δημιουργούς και χορογράφους ρομποτικών κατασκευών, ο Louis - Philippe Demers. Η αποικία βρίσκεται σε ένα στοθμό του μετρό και ζωντανεύει κάθε φορά που έρχεται το τρένο. Τα ρομπότ αναγγέλλουν την άφιξη, παριστάνουν τους επιβάτες και ετοιμάζονται να επιβιβαστούν. Κοιτάζουν με έκπληξη το τρένο να φεύγει χωρίς αυτά και επανέρχονται σε κατάσταση αναμονής του επόμενου συρμού, ούγχροννοι Σίιουφοι ενός «πέμπτου κόσμου».

Στο Parc de la Deule πραγματοποιείται ενός άλλου τύπου μεταμόρφωση σε δύο επίπεδα: του τοπίου και της σχέσης του ανθρώπου με το περιβάλλον. Το project ονομάζεται «Land art» ή «Σχεδίασέ μου ένα κήπο» και πραγματοποιείται σε συνεργασία με τον οργανισμό Espace Naturel Metropolitain, τους αγρότες της περιοχής και τις γεωπονικές σχολές. Προσφέρεται στον επισκέπτη η φύση σε όλη της τη μεγαλοπρέπεια, μεταμορφωμένη όμως από εικαστικές παρεμβάσεις και κατασκευές μέσω στο πάρκο όπου λομβάνουν χώρα και διά-

φορα events. Στόχος είναι η ενοποίηση διαφόρων, φαινομενικά άσχετων, κομματιών της ανθρώπινης δραστηριότητας με το περιβάλλον ως πηγή ζωής, καλλιτεχνικής δημιουργίας και οικονομικών εσοδών.

Τέσσερις καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο δίνουν το φώτα τους και μεταμορφώνουν τέσσερις εμβληματικούς και ιστορικούς για την πόλη χώρους - κτίρια. Το project λέγεται «Τα φώτα των καλλιτεχνών» και πρόκειται για εφήμερες κατασκευές υπό φως που ζωντανεύουν κάθε νύχτα αλλάζοντας τελείως την όψη των κτιρίων και της πόλης. Έχεις την αίσθηση ότι θα διαβείς το κατώφλι ενός κόσμου εξωπραγματικού βλέποντας τη μεταμόρφωση των κτιρίων μέσω από το

φως, με τη βοήθεια της πλέον σύγχρονης τεχνολογίας. Η Porte de Roubaix για παράδειγμα μεταμορφώνεται από τον Keiichi Tahara σε πύλη αστρική που δεν θυμίζει σε τίποτα το παλαιό ιστορικό κτίριο.

Διεθνούς φήμης φωτογράφοι, σκηνοθέτες, και εικαστικοί καλλιτέχνες συμμετείχαν στην ενότητα «Du cote de chez» δημιουργώντας ένα προσωπικό σύμπαν ο καθένας μέσα στην εκκλησία Sainte Marie - Madeleine, ρυθμού μπαρόκ του 17ου αιώνα. Ο γνωστός και πάντοτε εξτρεμιστής σκηνοθέτης Peter Greenaway συμμετείχε με ένα δάσος από μπανιέρες που ξεχειλίζουν από νερό που βράζει ή είναι ζελέ ή ακίνητο,

ατμοσφαιρικά φωτισμένες (Πινυμένοι από τους αριθμούς). Επιπλέον, με 92 βαλίτσες, τον ατομικό αριθμό του ουρανού, οι οποίες κρέμονται από τις μπαρόκ κολόνες τις εκκλησίας γεμάτες με κάθε λογής αντικείμενα (Οι βαλίτσες Tulse Luper). Εξαιρετική και η μεταμόρφωση της εκκλησίας από τον Chiharu Shiota ο οποίος δημιουργεί ατμόσφαιρα θρίλερ με 30 αραχνιασμένα κρεβάτια νοσοκομείων.

Αφήσαμε τελευταία την ομόνιμη ενότητα του προγράμματος η οποία μεταμορφώνει κυριολεκτικά όλη την πόλη με εικαστικές παρεμβάσεις σε σταθμούς, πλατείες, δρόμους, μουσεία και κτίρια. Μεταμορφώθηκε ακόμα και ο ορίζοντας της πόλης με το εκπληκτικό «Κρεμαστό δάσος» της Lucie Lom, προβολή εικόνας ενός αναποδογυρισμένου δάσους συνοδευμένης από την πρωτότυπη μουσική του Patrice Gruppaillo σε διάφορα σημεία της Lille και των άλλων πόλεων. Μεταμορφώθηκαν και τα σπίτια των κατοίκων με το project «Τα παράθυρα που μιλάνε» που μετέτρεψε τα παράθυρα των οπιτών σε βιτρίνες. Οι κάτοικοι συμμετέχουν με ενθουσιασμό σ' αυτό το παιχνίδι διαλόγου του ιδιωτικού με το δημόσιο, του μέσα με το έξω, της τέχνης με την καθημερινότητα αλλά κυρίως του διαλόγου με τον άλλο. Αυτό άλλωστε δεν είναι κατ' ουσίαν ο πολιτισμός; Διάλογος, ανταλλαγή, μεταμόρφωση.

Η Lille μεταμόρφωσε και μεταμορφώθηκε. Όπως και η Γένοβα. Τις αποχαιρετούμε και τις ευχαριστούμε για το ωραίο ταξίδι. Το 2005 θα μας βρει στο Cork της Ιρλανδίας το οποίο όληναι πανέτοιμο να υποδεχτεί το θεσμό και να μεταμορφωθεί κι αυτό. Καλή επιτυχία και ... στα δικά μας! Αφού δεν κάνουμε τίποτ' άλλο μέχρι τώρα, τουλάχιστον ας ευχηθούμε να μη χαθεί εντελώς και αυτή η ευκαιρία για την Πάτρα. ●

Μπορείτε να έχετε το σπίτι που ονειρεύεστε...

Εύκολα μπορεί κάποιος που θέλει ένα ολοκαίνουριο φθινό και γρήγορα παραδοτέο σπίτι, να σκεφτεί τη λύση του προκατασκευασμένου ως την πλέον προσιτή. Εξίσου εύκολα όταν θέσει ως πρώτο όρο την ασφάλεια, την αντισεισμικότητα και τη σιγουριά, μπορεί να διαλέξει τη λύση του μπετον ως τη καλύτερη επιλογή. Μήπως, όμως, όλα αυτά είναι απλώς μύθοι;

Πιθανότατα ελάχιστοι γνωρίζουν ότι μπορούν να απαλλαγούν τόσο από το κόστος και τις άλλες «παρενέργειες» μιας συμβατικής κατασκευής, όσο και από την πιθανή ανασφάλεια που έστω και αδικαιολόγητα προκαλεί η ιδέα ενός προκάτ. Γιατί ελάχιστοι, δυστυχώς, έχουν συνδέσει την ανέγερση ενός σπιτιού ή μιας επαγγελματικής στέγης (ξενοδοχείο, εστιατόριο κ.τ.λ.) με τη λύση της σιδηροκατασκευής.

Η σιγουριά που προσφέρει το σίδηρο ως το βασικό στοιχείο μιας οικοδομής, σε συνδυασμό με τα πλεονεκτήματα μιας «ελαφριάς» κατασκευής (λόγω μικρότερης θεμελίωσης και απουσίας τοιχοποιίας από τούβλο) είναι ένα ανεκτίμητο προσόν για

την οικοδομή που ονειρεύεστε. Κι αν σκεφτείτε ότι όλ' αυτά μπορείτε να τα έχετε μέσα σε ελάχιστο χρόνο (μόλις 3-4 μήνες το πολύ), με τις πιο οικονομικές λύσεις που να αξιοποιούν το οικοπέδός σας τόσο στο βουνό όσο και πλάι στη θάλασσα, τότε η πρόταση γίνεται άκρως ελκυστική!

Είτε έχετε το δικό σας αρχιτεκτονικό σχέδιο, είτε θέλετε να σας προτείνουμε εμείς αυτό που καλύπτει τις ανάγκες και εκπληρώνει τα όνειρά σας, τα πλεονεκτήματα παραμένουν. Γιατί στηρίζονται στη σιγουριά της διεθνούς εμπειρίας των σιδηροκατασκευών, στη γνώση των ιδιαιτεροτήτων του ελληνικού τοπίου και στη δυνατότητα άμεσης συνεννόησης και αξιοπιστίας χωρίς μεσάζοντες και προϋπολογισμούς που ξεφεύγουν από τις αρχικές συμφωνίες.

Εσείς απλώς σκεφτείτε πώς θέλετε να είναι ο χώρος σας! Όλα τα υπόλοιπα αφήστε τα σε μας...

ΠΡΟΤΥΠΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
ΣΟΦΙΑ ΝΙΚΟΛΑΚΗ
ΝΙΚΗΤΑ 36, 26222 ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ: 2610 318177, ΚΙΝ: 6993 672227

graphic arts

περιοδικά
βιβλία
εφημερίδες
αφίσες
διαφημιστικά φυλλάδια
συσκευασία

λιθογραφικό εργαστήρι
Παναγιωτόπουλος

Ιωαν. Διακίδη 48, Πάτρα Τ.Κ. 263 35, Τηλ./FAX 2610 330 532,
E-mail: info@pgraphicarts.gr, www.pgraphicarts.gr

